Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το δικαίωμα ακροάσεως σε κάθε διαδικασία, το οποίο συνδέεται αναπόσπαστα με τη θεμελιώδη αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και κατοχυρώνεται, εξάλλου, από το άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι υποχρεώνει τη διοίκηση, όταν αυτή προτίθεται να λάβει απόφαση περί επιστροφής παρανόμως διαμένοντος αλλοδαπού, είτε η απόφαση αυτή λαμβάνεται κατόπιν αρνήσεως χορηγήσεως άδειας διαμονής είτε όχι, και ιδίως στην περίπτωση κατά την οποία υφίσταται κίνδυνος διαφυγής, να παρέχει στον ενδιαφερόμενο τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του;

2) Έχει το ανασταλτικό αποτέλεσμα της ένδικης διαδικασίας ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου ως συνέπεια ότι δεν απαιτείται να δοθεί προηγουμένως σε παρανόμως διαμένοντα αλλοδαπό η δυνατότητα να εκθέσει την άποψή του σχετικά με το δυσμενές μέτρο της απομακρύνσεως που πρόκειται να του επιβληθεί;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Βέλγιο) στις 27 Μαρτίου 2013 — Jean Devillers

(Υπόθεση C-167/13)

(2013/C 164/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθού: Jean Devillers

Προδικαστικά ερωτήματα

Το άρθρο 3 του κανονισμού 1/2005 του Συμβουλίου, της 22 Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά [1] και το παράρτημά [του] I, κεφάλαιο I «Ικανότητα για μεταφορά», σημεία 1, 2 και 3, τα οποία προτάσσουν τη γνώμη κτηνιάτρου σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς κατά πόσον ένα τραυματισμένο ζώο είναι σε θέση να μεταφερθεί και, πιο συγκεκριμένα, ως προς την αξιολόγηση του πρόσθετου άλγους που θα μπορούσε να προκαλέσει η μεταφορά, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στο άρθρο 11, παράγραφος 4, του Βασιλικού Διατάγματος της 9ης Ιουλίου 1999 (εθνικό βελγικό δίκαιο) σχετικά με την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά [2], το οποίο επιτρέπει τη μεταφορά τραυματισμένου ζώου μόνον εφόσον η μεταφορά αυτή δεν συνιστά άσκοπη ταλαιπωρία, άνευ ετέρου;

[1] Κανονισμός (ΕΚ) 1/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και συναφείς δραστηριότητες και για την τροποποίηση των οδηγιών 64/432/ΕΟΚ και 93/119/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 1255/97 (ΕΕ L 3, σ. 1).

[2] Βασιλικό Διάταγμα της 9ης Ιουλίου 1999 σχετικά με την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και τις προϋποθέσεις για την καταχώριση των μεταφορέων, για τη χορήγηση άδειας σε εμπόρους και για την έγκριση σημείων στάσεως και κέντρων συγκεντρώσεως (*Moniteur belge*, 2 Σεπτεμβρίου 1999, σ. 32437).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το tribunal de grande instance de Bayonne (Γαλλία) στις 15 Απριλίου 2013 — Raquel Gianni Da Silva κατά Préfet des Pyrénées-Atlantiques

(Υπόθεση C-189/13)

(2013/C 164/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Bayonne

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Raquel Gianni Da Silva.

Καθού: Préfet des Pyrénées-Atlantiques.

Προδικαστικό ερώτημα

Αντίκειται στο δίκαιο της Ένωσης εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία τιμωρεί με φυλάκιση την παράνομη είσοδο στην εθνική επικράτεια υπηκόου τρίτης χώρας, ο οποίος δεν έχει υπαχθεί στα αναγκαστικά μέτρα που προβλέπονται από την οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008 [1];

[1] Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 348, σ. 98).

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας

(Υπόθεση C-203/13)

(2013/C 164/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet, M. Heller και P. Mihaylova)

Καθής: Δημοκρατία της Βουλγαρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προκειμένου να μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 3, παράγραφος 7 και το παράρτημα I, παράγραφος 1, στοιχεία α', υποπαράγραφος 2, β', γ', δ', στ', η' και θ' της οδηγίας 2009/72/ΕΚ [1] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενεργείας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ, ή εν πάση περιπτώσει, μη ενημερώνοντας την Επιτροπή σχετικώς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας,

— να επιβάλει στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, ημερήσια χρηματική ποινή ποσού 8 448 ευρώ από της δημοσιεύσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση, επειδή αθέτησε την υποχρέωση κοινοποιήσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά της οδηγίας 2009/72/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο,

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 3 Μαρτίου 2011.

[1] ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55.